

qua ad episcopam pertinet ordinatio, et ad ejus A judicium pertineret degradatio; suspensio vero officii pro levioribus culpis in abbatis judicium esset ad correptionem. Talis inter episcopum et abbatem de villa Montis facta est conventio. In monasterio vero S. Michaelis in abbatem, et monachos, et xii canonicos totum jus episcopale retinuit episcopus. In monasterio habet officium facere dedicationis, et quidquid interim offeretur ad altare, episcopi est, et quod offertur ad manus capellanorum suorum, et ipse et omnes qui cum eo venerint, abundantiter et honorifice debent procurari; et equi, aqua dulcis, et cetera necessaria debent in monasterio inveniri. Eo die debet esse praesto vestis praefata episcopi, et cera, et piper, et incensum, cerei tres ad purificationem S. Mariæ, etiamsi episcopus defuerit, abbas cum duobus de canonicis bis in anno debet esse ad synodus, nisi de licentia episcopi remanserit, et sacerdotes Montis. Quoties etiam graviores causæ emerserint, episcopus mandabit abbati, et vocabit eum, et venire debet, nisi inevitabilem et legalem

B excusationem prætenderit. Non communicabit abbas excommunicato episcopi scienter, nec excommunicabit nominatum aliquem parochianum episcopi extra Montem consistentem, inconsulto episcopo. Monachi quinta feria Pentecostes venient Abrincas cum capite S. Auberti ad ecclesiam Sancti Andreæ, in qua ipse episcopus sedet, cum processione magna tam clericorum quam laicorum omnium qui domos tenent: et denariatas ceræ matris ecclesiæ debent, ut sedi episcopali, de qua recipiunt consilium animarum, et abbas per se, vel per decanum suum, oleum et chrisma, ad erogandum et presbyteris ad Christianitatem faciendam. Canonici omnes sub episcopi priore sunt, et canonicas, id est præhendas, cum fuerint vacuae, distribuere debet, sicut dignum decreverit. Beatus vero Aubertus, cui divo munere Mons ille collatus est, eos constituit; et de suo episcopio, ecclesiæ quam construxit, duas villas, Ulium scilicet et Genecium, ad usum suum et illorum contulit.

CONCILIOUM ROTOMAGENSE

In basilica S. Mariæ Rotomagi ab Joanne archiepiscopo, cum suis suffraganeis Wilhelmo Anglorum rege Normanniam gubernante, celebratum, anno Christi 1072, Alexandri II papæ anno xi, Philippi I Francorum regis anno xiii.

(LABBE, *Concilia, IX, 1225.*)

TITULI CANONUM.

- I. Ut episcopus chrisma et oleum hora competenti, et cum duodecim sacerdotibus consecret.
- II. Quod totum chrisma et oleum ab archidiaconis renovandum sit.
- III. Qua cura distribui a decanis chrisma et oleum debeant.
- IV. Ut qui missam celebrat omnino communicet.
- V. Ut sacerdos jejonus et cum alba ac stola baptizet.
- VI. Ut viaticum et aqua benedicta ultra octo dies non serventur, et consecratae hostiae uerum non consecrentur.
- VII. Confirmatione jejunis a jejunis et cum igne conferenda.
- VIII. Ut ordines sacri, post diem Sabbati, vel die Dominica mane, jejunis a jejunantibus conferantur.
- IX. Ut Quatuor Temporum exacta sit observatio.
- X. Quod depositione digni sint qui furtim aut indebet ad sacros ordines provehundur.
- XI. De iis qui coronas relinquent. Et ut ordinandi D ad episcopum feria quinta veniant.
- XII. Ut monachi vagi vel expulsi, itemque sanctimoniales, ad sua monasteria redire compellantur.
- XIII. Ne curse pastorales vendantur et emanantur.
- XIV. De ritu nupiarum, ne in occulto fiant aut inter consanguineos.
- XV. De clericis uxoratis, ut ecclesiis non ministrarent, nec fructus percipiant, et quales esse debeant archidiaconi ac decani.
- XVI. Ut nullus mortua uxore illam accipiat de qua ante fuerat infamatus.
- XVII. Nullus uxore velata superstite aliam ducat.

C XVIII. Ne absentis viri uxor alteri nubat priusquam de viri morte compertum habeat.

XIX. Ne clerici, in publicum crimen lapsi, sacris ordinibus facile restituantur.

XX. Ut episcopus qui ad lapsi depositionem venire non potest vicarium mittat.

XXI. Ut ante horam vespertinam in Quadragesima non edatur.

XXII. Ut Sabbati Paschæ officium ante horam nonam non inchoetur.

XXIII. De sanctorum festivitatibus transferendis.

XXIV. Ut generale baptisma nisi Sabbato Paschæ et Pentecostes non fiat. Parvuli quounque tempore petierint, baptizentur; nullus in Epiphania sine infirmitatis necessitate.

PRÆFATIO.

Anno ab incarnatione Domini 1072, congregatum est concilium in metropolitana Rotomagensis urbis sede, in basilica beate et gloriose Dei genitricis semper virginis Mariæ, cui Joannes ejusdem urbis archiepiscopus præterat, et vestigia Patrum secutus utilitatem ecclesiasticæ omnimodis consulebat, cum suffraganeis suis, Odone Bajocensi, Hugone Luxoviensi, Roberto Sagensi, Michaeli Abrincensi, et Gisleberto Ebroicensi. In primis disputatum est de fide sanctæ et individuæ Trinitatis, quam secundum statuta sanctorum conciliorum, scilicet Nicenæ, Constantinopolitanæ, primi Ephesini, Chalcedonensis concilii, corroboraverunt, sanxerunt, se toto corde credere professi sunt. Post hanc catholice fidei professionem, annexa sunt hæc subscripta catholicæ fidei doctrinæ capitula.

CANONES.

I. Ut episcopus chrisma et oleum hora competenti et cum duodecim sacerdotibus consecret.

In primis statutum est a nobis ut, secundum statuta Patrum, chrismatis et olei, baptismatis etunctionis consecratio, competenti hora, id est post nonam, secundum statuta sanctorum Patrum, fiat. Hoc etiam debet episcopus prævidere ut in ipsa consecratione duodecim sacerdotes, sacerdotalibus vestibus induitos, vel quamplures, secum habeat.

II. Quod totum chrisma et oleum ab archidiaconis renovandum sit.

Item in quibusdam provinciis mos detestabilis inolevit quod quidam archidiaconi, pastore carentes, ab aliquo episcopo particulas olei et chrismatis accipiunt, et ita oleo suo commiscent; quod et damnatum est. Sed unusquisque archidiaconus chrisma et oleum suum totum episcopo a quo consecrabitur, ut proprio episcopo, præsentet.

III. Qua cura distribui a decanis chrisma et oleum debeant.

Item chrismatis et olei distributio a decanis summa diligentia et honestate fiat ita ut interim, dum distribuerint, albis sint induti; et talibus vasculis distribuatur ut nihil inde aliqua negligentia pereat.

IV. Ut qui missam celebrat omnino communicet.

Item statutum est ut nullus missam celebret qui non communicet.

V. Ut sacerdos jejunus, et cum alba ac stola baptizet.

Item nullus sacerdos baptizet infantem, nisi jejonus et indutus alba et stola, nisi necessitate.

VI. Ut viaticum et aqua benedicta ultra octo dies non serventur, et consecratæ hostiæ iterum non consecrentur.

Item sunt quidam qui viaticum et aquam benedictam ultra octavum diem reservant; quod et damnatum est. Alii vero, non habentes hostias, consecratas iterum consecrant; quod terribiliter interdictum est.

VII. Confirmatio jejunis a jejunis et cum igne conferenda.

Item, donum sancti Spiritus, ut non detur nisi jejunis, et a jejunis; neque ipsa confirmatio absque igne fiat statutum est.

VIII. Ut ordines sacri post diem Sabbati, vel die Dominicæ mane, jejunis a jejunantibus conferantur.

Hoc etiam statutum est ne in dandis sacris ordinibus apostolicæ auctoritatis violatores inveniamur. Legitur enim in decretis Leonis papæ quod non passim diebus omnibus sacri ordines celebrentur; sed post diem Sabbati, in ejus noctis exordio quæ in prima Sabbati lucescit, his qui consecrandi sunt, jejunis a jejunantibus sacra benedictio conferatur. Quod ejusdem observantie erit, si mane ipso Dominico die, continuato Sabbati jejunio, celebretur. A quo tempore præcedentis noctis initium non recedit quo diem resurrectionis, sicut etiam in Pascua Domini declaratur pertinere non dubium est.

A IX. Ut Quatuor Temporum exacta sit observatio.

Item, Quatuor Temporum observatio competenti tempore secundum divinam institutionem communis observantia a nobis servetur, id est, prima hebdomada Martii, secunda Junii, tertia Septembris, eadem Decembri ob reverentiam Dominicæ nativitatis. Indignum enim valde est ut sanctorum institutione aliquibus occupationibus vel mundiali sollicitudine destituatur.

X. Quod depositione digni sunt, qui furtim aut indebitè ad sacros ordines provehuntur.

Item, clerici, qui non electi, nec vocati, aut nesciente episcopo, sacris ordinibus se intromittunt, aliquibus vero episcopos, ut diaconibus, manum imponit; alii cæteros ordines non habentes, diacones aut presbyteri consecrantur; hi digni sunt depositione.

XI. De his qui coronas relinquunt; et ut ordinandi ad episcopum feria quinta veniant.

Item, qui coronas benedictas habuerunt et reliquerunt, usque ad dignam satisfactionem excommunicentur. Clerici, qui ordinandi sunt, in quinta feria veniant ad episcopum.

XII. Ut monachi vagi vel expulsi, itemque sanctimoniales, ad monasteria sua redire compellantur.

Item, monachi et sanctimoniales, qui relictis suis ecclesiis per orbem vagantur, alii pro nequitis suis a monasteriis expulsi; quos pastorali auctoritate oportet compellere ut ad monasteria sua redeant. Et si expulsi abbates recipere noluerint, victimam eleemosynæ tribuant, quas manuum labore acquirant, quoque si vitam suam emandaverint videantur.

XIII. Ne curæ pastorales vendantur et emantur.

Item, emuntur et venduntur curæ pastorales, scilicet ecclesiæ parochianæ, tam a laicis quam a clericis, insuper etiam a monachis; quod ne amplius fiat interdictum est.

XIV. De ritu nuptiarum, ne in occulto fiant, vel inier consanguineos.

Item, nuptiae non in occulto fiant neque post prandium; sed sponsus et sponsa jejuni a sacerdote jejuno in monasterio benedicantur; et antequam copulentur, progenies utrorumque diligenter inquiratur. Et si infra septimam generationem aliqua consanguinitas inventa fuerit, et si aliquis eorum dimissus fuerit, non conjugantur. Sacerdos qui contra hoc fecerit deponatur.

XV. De clericis uxoratis, ut ecclesiis non ministrent, nec fructus percipient; et quales esse debeant archidiaconi et decani.

De sacerdotibus, et Levitis et subdiaconibus qui feminas sibi usurpaverunt, concilium Luxoviense observetur, ne ecclesiæ per se atque per suffraganeos regant, nec aliquid de beneficiis habeant. Archidiaconi, qui eos regere debent, non permittantur aliquam habere nec concubinam, nec subintroductam mulierem, nec pellicem; sed caste et juste vivant, et exemplum castitatis et sanctimoniae subditis præbeant. Oportet etiam ut tales decani eligantur qui sciunt subditos redarguere et emendare,

quorum vita non sit infamis, sed merito praeferatur A **XXI.** Ut ante horam vespertinam in Quadragesima subditis.

XVI. Ut nullus mortua uxore illam accipiat de qua ante fuerat infamatus.

Item, interdictum est ne aliquis, qui vivente sua uxore de adulterio calumnatus fuerat, post mortem illius unquam de qua calumnatus fuit accipiat. Multa enim mala inde evenerunt. Nam plurimi hac de causa suas interfecerunt.

XVII. Nullus uxore velata superstite aliam ducat.

Item, nullus, cuius uxor velata fuerit, ipsa vi-vente unquam aliam accipiat.

XVIII. Ne absens viri uxor alteri nubat, priusquam de viri morte compertum habeat.

Item, si uxor viri qui peregre aut alias profectus fuerit alii viro nupserit, quousque prioris mortis certitudinem habeat, excommunicetur usque ad dignam satisfactionem.

XIX. Ne clerici in publicum crimen lapsi sacris ordinibus facile restituantur.

Item, statutum est ne hi qui publice lapsi in criminalibus peccatis inveniuntur citissime in sacris ordinibus restituantur. Si enim lapsis, ut ait beatus Gregorius, ad suum ordinem revertendi licentia concedatur, vigor canonice procul dubio frangitur disciplinae, dum per reversionis spem pravae actionis desideria quisque concipere non formidat. Unde hoc ratum manere oportet ut in crimine publico lapsus, ante peractam poenitentiam in pristino gradu nullatenus restituatur, nisi summa necessitate, post dignam quidem longa poenitentia satisfactionem.

XX. Ut episcopus, qui ad lapsi depositionem venire non potest, vicarium mittat.

Item, si aliquis lapsus dignus depositione reputus fuerit, et ad eum deponendum tot coepiscopos quot auctoritas postulat, scilicet in sacerdotis sex, in diaconi depositione tres; unusquisque qui adesse non poterit, vicarium suum cum sua auctoritate transmittat.

Item, statutum est ut nullus in Quadragesima prandeat, antequam hora nona peracta, vespertina incipiat. Non enim jejunat qui ante manducat.

XXH. Ut Sabbati Paschæ officium ante horam nonam non inchoetur.

Item, statutum est ut in Sabbato Paschæ officium ante nonam non incipiatur. Ad noctem enim Dominicæ resurrectionis respicit, ob ejus reverentiam Gloria in excelsis Deo et Alleluia cantatur. Quod etiam in Officii initio, cerei scilicet benedictione, monstratur. Narrat Liber Officialis quod in hoc biduo non sit sacramenti celebratio. Vocat autem hoc biduum sextam feriam et Sabbathum, in quo recolitur luctus et moestitia apostolorum.

XXIII. De sanctorum festivitatibus transferendis.

Item, si alicuius sancti festivitas in ipsa die evenirerit, in qua celebrari non possit, non ante, sed infra octavum diem celebretur.

XXIV. Ut generale baptismus, nisi Sabbato Paschæ et Pentecostes, non fiat. Parvuli, quocunque tempore petierint, baptizentur; nullus in Epiphania, sine infirmitatis necessitate.

Item, juxta sanctorum Patrum decreta, scilicet Innocentii papæ et Leonis, statuimus ne generale baptismus nisi Sabbato Paschæ et Pentecostes fiat. Hoc quidem servato, quod parvulis, quocunque tempore, quocunque die petierint, regenerationis lavacrum non negetur. Vigilia vel die Epiphaniae ut nullus, nisi infirmitatis necessitate, baptizetur omnino interdicimus.

Illi concilio consenserunt Joannes archiepiscopus, Rotomagensis, Odo Bajocensis episcopus, Michael Abrincatensis episcopus, Gislebertus Ebroucensis episcopus, et quamplures etiam venerabiles abbates, quibus, eo tempore cenobia Normanniae nobiliter pollebant, et monachicum rigorem servabant.

APPENDIX.

MONITUM IN OPUSCULUM SUBSEQUENS.

(Apud Mabill. Analect. vet. edit., pag. 222.)

Pontificum Rotomagensium acta litteris mandavit anonymous coenobii Sancti Audoeni ejusdem urbis monachus, ad cuius autographum hæc editio exacta est. Vixit is Gregorio VII pontifice, Joanne archiepiscopo Rotomagensi, abbatte monasterii Sancti Audoeni Nicolao; non aliud forsitan quam Fulbertus ejusdem loci coenobita, qui librum De miraculis sancti Audoeni, hacenus ineditum, eidem Nicolao abbati nuncupavit; aut Theodericus, a quo sancti Audoeni Vita metrika Nicolao itidem inscripta est. His actis ubiores notas subjicere supersedeo, cum satis illustrata sit Rotomagensium presulum historia, quam noster Franciscus Pomeraius Gallico idiomate ante paucos annos erudit et accurate compositus, usus superiorum Actorum lectione, quæ ipsius historiæ probationis loco esse poterunt. Hic duo tantum observo. Unum, inter Rotomagenses episcopos nullum in his Actis locum tribui Hugoni, Caroli Magni filio, cuius Vitam Baldricus episcopus edidit, eundem perperam numerans inter archiepiscopos Rotomagenses, ut fusius alias ostendi in Sæculi III Benedictini tomo I. Alterum est, synodum provincialium episcoporum a Maurilio archiepiscopo celebratam fuisse, in qua sententia adversus Berengarium ejusque hæresim dicta est, anno scilicet Dominicæ Incarnationis 1063, quo instaurata Rotomagensis ecclesie dedicationem peregit astante Willielmo Normannorum duce cum omnibus suffraganeis suis quibuscum concilium de castitate conservanda et ceteris sanctorum Patrum institutionibus pastorum incuria negligenter postpositis, viriliter restituendis religiose celebravit, inquit Anonymus noster.